

Příběh o veliké věrnosti a důvěře

25. 9. 2022 – rodinná neděle

Písně: 379 starý zpěv. – Stvoř srdce čisté; 4 – Jen ty, Pane můj; 422 – Dál přece nejedeme sami

Čtení: Daniel 3 kap.

Příběh o veliké věrnosti a důvěře. O tom, že víra s sebou nese i chvíle nesnadné, velmi těžké, nečekané. A že jsou okamžiky, kdy je potřeba vše vsadit na jednu kartu — na Hospodina a jeho lásku k nám. A ne každý to dokáže.

Máme být ujištěni, že nás Bůh neopouští. Má všechno pod kontrolou. A v určitých okamžicích vstupuje do dějin. Je s námi, i když se nežije vůbec dobře a snadno. Žádný člověk ani sebevětší vládce není mocnější než Pán Bůh. K víře patří i statečnost a odvaha. Příběh nás může takové odvaze učit a k ní inspirovat.

Kázání a slovo dětem

Daniel 3:17-18, „Jestli nás Bůh, kterého ctíme, bude chtít zachránit, zachrání nás z rozpálené ohnivě pece i ze tvé moci, králi. A i kdyby ne, vezmi na vědomí, králi, že tvé bohy ctít nebudeme a zlaté soše, kterou jsi vztyčil, se nepokloníme.“

Znáte nějaké vládce? Někoho, kdo má velikou moc? Vládne velké zemi? Víte, co je typické pro mocipány? Vladaře? Ty, co se dostali k moci? Kdo má moc, chce ještě víc. Kdo má moc, chce si ji co nejvíc udržet a zajistit, aby ho o ni nikdo nepřipravil. Král Nebúkadnésar měl velikou moc. Měl bohatství, spoustu poddaných, připadal si jako vládce světa. Před časem měl sen a Daniel mu vyložil jeho smysl: Babylónská říše, ten „zlatý věk“ dlouho nepotrvá.

Králi, ty jsi sice teď něco jako zlatá hlava, ale všechno jednou skončí. A babylónská říše už ke svému zániku směřuje. Ale tohle se tedy Nebúkadnésarovi opravdu nelíbilo. Chtěl si zajistit

trvání své bohaté říše. Upevnit její velikost. Nějak si pojistit, aby ho všichni poslouchali a dělali jen to, co on chce, co jim přikáže. Vymyslel plán. Nejlíp to jde zastrašováním...

Nechal vyrobit obrovskou sochu. Celou ze zlata. Nejen hlavu, ale celou. Nechal ji postavit na místo, odkud byla vidět do daleka. jejíž výška byla šedesát loket a šířka šest loket. **rozměry: 60 x 6 loket = 26,7 x 2,67 m.** A pozval úplně všechny, kdo v zemi něco znamenali. Všechny poradce, správce, politiky, soudce, vysoké úředníky... Všichni se dostavili k té obrovské zlaté soše a Nebúkadnésar nechal vyhlásit královské rozhodnutí: „Tohle vyhlášení platí pro všechny, kdo jsou v této zemi, pro Babylóňany, cizince, bohaté i chudé. Až uslyšíte, jak hrají citery, harfy, dudy, trubky, flétny a další nástroje, všichni do jednoho se budete klanět královi zlaté soše! Všichni. Rozumíte? Kdo neposlechne a nepokloní se, ten bude potrestán trestem smrti. Bude hozen do roztopené ohnivé pece!“

Byl to geniální plán.

„Všichni budou muset poslechnout, na každého bude pěkně vidět. Nasadíme mezi lidi tajné kontroly. A ty mi budou hlásit, kdyby náhodou někdo nechtěl poslechnout. Všechny krutě ztrestám. Budou se bát... A všichni pěkně budou dělat přesně to, co jim já, král Nebúkadnésar, dovolím. A za chvíli už o tom ani nebudou přemýšlet a já se tak hezky dostanu až do jejich hlav a budu si s nimi moci dělat, co se mi zlíbí. Já, král králů, vládce vládců! Nikdo si netroufne odporovat. Není nikdo silnější a mocnější než já!“

A udavači se samozřejmě našli. Víte, kdo to je udavač? Ten, kdo žaluje na druhého a chce mu tím hodně ublížit.

Ke králi přišli jeho hvězdopřevodci a přinesli hlášení: „Králi, ty nejsilnější, nejmocnější, představ si, že jsou tady takoví, kdo nedodržují, co jsi nařídil! A až ti povíme, o koho jde! Tři z těch judských zajatců, víš, ti, co jsi je sám ustanovil, aby byli správci naší země! Takovou vysokou funkci mají a vůbec si toho neváží! Tak zrovna oni se opovažují nedodržet tvůj zákon!“

Neuctívají tvou sochu a neklaní se jí! Šadrak, Měšak a Abed-nego!“

Vzpomínáte si? Přesně! To jsou ti tři přátelé moudrého Daniela. Zajatci, které odvedl Nebukadnézar z Izraele. A i tady, v daleké cizině, mezi bůžky, soškami a obrsochami zůstávají věrní Hospodinu.

Nezalekli se krále, ani když je před něj předvedli a král jim osobně vyhrožoval.

„Jestli se podle rozkazu nepokloníte mojí soše, budete vhozeni do ohnivě pece! A kdepak bude ten váš bůh, aby vás zachránil?“

Ale ti tři mají v hlavě, v duši, v srdci převelice silně pevnou víru v jediného Boha. Nikoho jiného kromě Hospodina uctívat nebudou. Není žádný jiný Bůh!

„Králi, na tohle ti ani nebudeme odpovídat. Jestli nás náš Bůh, kterého my uctíváme, bude chtít vysvobodit, vysvobodí nás. A i kdyby ne, buď si jist, králi, že my tvé bohy uctívat nebudeme a před zlatou sochou se nepokloníme.“

Tak tomu říkám odvaha! Takto si stát za svou vírou! Tváří tvář rozzuřenému nejmocnějšímu králi světa. Víra v Pána Boha byla pro ty tři víc důležitá než vlastní život. Král se rozzuřil až k nepřičetnosti.

„Tak to tedy ne! Rozpalte pec sedmkrát víc než obvykle! Svažte je a hodte je dovnitř. Já všem ukážu, kdo je tady pán!“

A hodili je tam.

A užasli. Král nevěří vlastním očím.

„Vždyť tam byli hozeni svázaní, už z nich měl být jen popel. A oni se tam procházejí, rozvázaní. A jsou čtyři! Kdo to tam s nimi je? Vypadá jako boží syn! Co má tohle všechno znamenat? Šedraku, Měšaku, Abed-nego! Váš Pán je opravdu nejvyšší Bůh! Pojdte ven!“

Král se zalekl tak mocného Boha. Vyhlásil, že od teď nesmí nikdo Hospodinovy vyznavače pronásledovat, že si Izraelci můžou svého Hospodina chválit a oslavovat, jak chtějí. Král se bál. Měl z tak mocného Boha hrůzu. Nic nechápal, nikdo z těch

vzdělavců kolem něj nic nechápal. Ale ti tři věděli. A Izraelci tomu také porozuměli. **Pán Bůh jim byl nablízku.** Neopustil je. Tváří tvář králi, který si hrál na nejmocnějšího, na pána boha, tváří tvář králi Hospodin ukázal, na čí straně stojí. Že neopouští svůj lid, ty, kdo v něj věří, ani v nejtěžších situacích v životě. Ani v Babylóně. Ani daleko od domova. Ani v beznadějných situacích života. Z tohoto příběhu čerpají lidé dodnes velikou potěchu a sílu. Vyprávějí si jej, aby se ujistili v tom, že Pán Bůh je s člověkem i tam, kde je mu nejhůř. Že on má největší moc. **A žádný vůdce, zlosyn ani žádná zlá moc není silnější než láska a věrnost našeho Boha.**

Praktické uplatnění: I my bychom měli vždy stát za tím, co je správné, jako to učinili Šadrach, Mešach a Abednego. Bůh je větší než každý trest, který by se nás mohl snést. Ať už nás Bůh vysvobodí či nikoliv, vždy si zaslouží naši důvěru. Bůh ví, co je nejlepší, a vždy poctí ty, kdo mu věří a kdo jej poslouchají. Jak velká je víra, která umí i v tak děsivých situacích vyznat, že Pán Bůh je ve chvíli umírání s námi...

Modlitba: Pane Bože, prosíme, uč nás se nebát a být Ti věrní, i když to nebude snadné. Uč nás důvěře. Ať Ti dokážeme věřit a přemýšlet o Tobě i ve chvílích, kdy to bude připadat jiným nevhodné, divné, zbytečné. Prosíme, buď s těmi, kterým kvůli víře hrozí vězení, pronásledování, smrt. Uč nás být vděčnými za svobodu, ve které žijeme. A uč nás nebát se vládců a zlých sil. Amen.

